

Sygn. akt VIII U 695/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2016 r. w Gliwicach

sprawy W. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania W. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 16 marca 2015 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od 5 marca 2015 r.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt. VIII U 695/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 marca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu W. L. prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r., poz. 748 ze zm.), ponieważ nie udowodnił on żadnego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. W uzasadnieniu wskazał, że w okresie zatrudnienia w (...) w G. od 1.11.1976r. do 31.12.1998r. wykonywał pracę w warunkach szczególnych jako kierowca pojazdów gaśnicowych.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony ukończył 60 rok życia w dniu (...) nie jest członkiem OFE, na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymuje się ponad 25-letnim okresem składkowym i nieskładkowym.

W okresie od 1 listopada 1976r. do 31 grudnia 1998r. ubezpieczony był zatrudniony w Ośrodku (...) Sp. z o.o. w G. na stanowiskach kierowcy-mechanika, ślusarza oraz brygadzysty.

Odwołujący pracował w zakładzie (...), który zajmował się konstruowaniem różnego rodzaju pojazdów gaśnicowych oraz kołowych specjalnego przeznaczenia dla potrzeb wojska. Powstałe prototypy podlegały badaniom, a ubezpieczony jako kierowca zajmował się ich testowaniem na specjalnie opracowanych trasach. Były to czołgi, inne pojazdy gaśnicowe lub kołowe, wyposażone w wyrzutnie, przęsła, radary, wozy inżynieryjne. Pracę wykonywał na poligonach, placu prób lub terenach jednostek wojskowych. Testy miały na celu zbadanie wytrzymałości pojazdów, jazdy w trudnych warunkach atmosferycznych, umiejętności pokonywania przeszkód różnego rodzaju. Trasy które pokonywał liczyły nawet do 200 km. Ubezpieczony pracował przede wszystkim jako kierowca czołgów. Jako brygadzysta, przydzielał pracy podległym pracownikom, nadal wykonując swoje obowiązki. Odwołujący nie wykonywał prac mechanicznych ani ślusarskich w okresie zatrudnienia w (...).

Powyższy stan faktyczny ustalił Sąd na podstawie: zeznań świadków J. P. (nagranie rozprawy z dnia 7 października 2015 r., min. 22.34 i nast.), B. D. (nagranie rozprawy z dnia 7 października 2015 r., min. 7.30 i nast.), A. S. (nagranie rozprawy z dnia 16 marca 2016 r., min. 3.04 i nast.), oświadczenia A. S. z 26 sierpnia 2015 r., przesłuchania ubezpieczonego (nagranie rozprawy z dnia 16 marca 2016 r., min. 17.20 i nast.) oraz jego akt osobowych dołączonych do akt sprawy.

Odnośnie rodzaju rzeczywiście wykonywanej pracy przez ubezpieczonego Sąd dał wiarę zeznaniom słuchanych w sprawie świadków oraz ubezpieczonego, gdyż były one rzeczowe, szczegółowe, logiczne, zasadniczo zgodne ze sobą. Świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym w spornym okresie jego zatrudnienia i stąd niewątpliwie posiadają szczegółową wiedzę na temat miejsca i charakteru wykonywanej przez ubezpieczonego pracy. Nadto zeznania te znajdują potwierdzenie w powołanej w sprawie dokumentacji, zwłaszcza w dokumentacji zawartej w aktach osobowych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych [Dz. U. z 2015 r. poz. 748 ze zm.] prawo do emerytury ma ubezpieczony urodzony po 31 grudnia 1948 roku, który:

- ukończył 60 lat,
- udokumentował do dnia 31.12.1998 r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.),
- nie przystąpił do OFE albo złożył wnioszek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa,

Po myśli § 2 ust. 1 i 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie

Okoliczność sporna w rozpoznawanej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego na dzień 1 stycznia 1999 r. wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

W wykazie A, dziale VIII, poz. 3 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. wymieniono „prace kierowców ciągników, kombajnów lub pojazdów gąsienicowych”, natomiast w poz. 2 „prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów”.

W ocenie Sądu, przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony w czasie zatrudnienia w (...), jako kierowca czołgów, innych pojazdów gąsienicowych i specjalistycznych wozów bojowych wykonywał pracę w warunkach szczególnych wymienionych w przytoczonych przepisach okresie od 1 listopada 1976r. do 31 grudnia 1998r. Odwołujący nie pracował w tym czasie jako mechanik czy ślusarz. Okoliczność tę potwierdzają zeznania świadków, ubezpieczonego, jak i dokumentacja osobowa. Brak jest

Bez znaczenia pozostaje, że wskazane przez pracodawcę w świadectwie pracy stanowiska nie pokrywały się z rzeczywistą pracą wykonywaną przez odwołującego. Fakt wykonywania pracy w warunkach szczególnych przez okres przynajmniej 15 lat został bowiem wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed sądem nie obowiązują ograniczenia dowodowe występujące w postępowaniu przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 07.12.2006 r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

W konsekwencji uznania, że ubezpieczony legitymuje się wymaganym 15 – letnim okresem pracy w warunkach szczególnych, stwierdzić należy, że spełnia wszystkie przesłanki nabycia prawa do emerytury.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia 5 marca 2015 r., tj. od dnia osiągnięcia przez niego wieku emerytalnego 60 lat (zgodnie z art.100 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

(-) SSO Grażyna Łazowska